१५ सर्गः अवभ्राजत्ततः शक्तिं त्रिशिराः पवनात्मजे। हनूमता क्षतास्तस्य रणेऽमृषत वाजिनः॥ ८३॥

ज०म० अवभ्राजदित्यादि। ततोऽनन्तरं त्रिशिराः कुमारः पवनात्मजविषये शक्तिं वीर्य्यमवभ्राजत् दीपयति स्म भ्राजेत्यादिना ह्रस्वाभावपक्षे रूपं तस्य वाजिनोरथयुक्तारणे हनूमता हताः सन्तः अमृषत मृताः म्रियतेर्लुङिति तङ्॥ ८३॥

भ० अवभ्राजदित्यादि। तदनन्तरं त्रिशिराः कुमारोहनूमद्विषये शक्तिं दीपयति स्म भ्राजृङ्णटुचचकाराद्भासि उङोह्रस्वाभावपक्षे रूपमिदं तस्य वाजिनोरथाश्वाः हनूमता क्षतास्ताडिताः सन्तोमृताः मृङष्टीढ्येमं इगुङुर्मढीति कित्त्वात् गुणाभावः॥ ८३॥

अस्रसच्चाहतोमूर्द्ध्नि खड्गं चाजीहरद्द्विषा। प्राणानौज्झरीच्च खड्गेन छिन्नैस्तेनैव मूर्द्धभिः॥ ८४॥

ज०म० अस्रेत्यादि। त्रिशिराश्च हनूमता मर्द्ध्नि हतः सन् रथाद्भूमौ अस्रसत् रथाद्भूमौ स्रस्तः द्युद्भ्योलुङीति परस्मैपदं द्युतादित्वादङ् किङितीत्यनुनासिकलोपः स्रस्तश्च स खड्गं हस्तस्थं द्विषा हनूमता अजीहरत् हारितवान् तेनैव च खड्गेन छिन्नैर्मूर्द्धभिर्हेतुभूतैः प्राणानौज्झरीत् त्यक्तवान् उज्झ उत्सर्गे॥ ८४॥